

Державне бюро розслідувань

вул. Симона Петлюри, 15
м. Київ, 01032

Портнова Андрія Володимировича

вул. Євгена Коновальця, б. 36-В, кв.50
м. Київ, 01133

адреса для листування:

а/с 76, м. Київ, 04080

ЗАЯВА

про вчинені кримінальні правопорушення

Даною заявою повідомляю про обставини, які вказують на наявність ознак кримінальних правопорушень в діях окремих посадових осіб.

19 січня 2015 року у Верховній Раді України групою народних депутатів було зареєстровано Проект Закону України «Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо встановлення відповідальності за порушення законодавства у сфері підтвердження відповідності, виготовлення, виробництва, реалізації, придбання продукції, робіт та послуг у військовій сфері» (реєстраційний №1793, http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=53630).

Згідно з пояснювальною запискою до законопроекту він був розроблений та поданий з метою забезпечення невідворотності покарання за вчинення злочинів проти основ національної безпеки України у сфері придбання продукції, робіт та послуг оборонного призначення, що не відповідають встановленим стандартам та вимогам технічних регламентів. Прийняття законопроекту було обумовлено ситуацією, що склалася: за результатами проведених органами прокуратури перевірок дотримання законодавства при матеріально-технічному, речовому, продовольчому, медичному та інших видах забезпечення військовослужбовців – були встановлені непоодинокі факти закупівлі речей, які згідно з висновками експертів, не відповідають державним стандартам, виготовлені з неякісних матеріалів і не мають маркування. Крім того, мали місце повідомлення в засобах масової інформації про нестачу в Збройних Силах України обмундирування, неякісну форму, погане взуття тощо. Перевірками було встановлено, що під час укладання угод посадовці Збройних Сил України порушують порядок проведення закупівель та не перевіряють сертифікати якості відповідних товарів.

Після прийняття закону 15 липня 2015 року та його повернення з пропозиціями Президента, 26 січня 2016 року даний закон був повторно прийнятий Парламентом вже з пропозиціями Президента.

Однак, 27 січня 2015 року народний депутат І.Ю.Вінник, використовуючи положення чч. 3,5,6 ст.48 Закону України «Про Регламент Верховної Ради України», подав проект Постанови *«Про скасування рішення Верховної Ради України про прийняття Закону України «Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України щодо встановлення відповідальності за порушення законодавства у сфері підтвердження відповідності, виготовлення, виробництва, реалізації, придбання продукції, робіт та послуг у військовій сфері» в цілому з урахуванням пропозицій Президента України»* (реєстраційний №1793-1, http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=57817).

Реєстрація відповідного проекту постанови згідно з вимогами ст.48 та ч.3 ст.130 Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» унеможлиблює підписання прийнятого Закону Головою Верховної Ради України до завершення процедур з її розгляду.

Згідно з чч. 7,8,9 ст.48 зазначеного Закону проект відповідної постанови в день його внесення підлягає направленню комітету, до предмета відання якого належать питання регламенту, для попереднього розгляду і внесення пропозицій. Комітет має в терміновому порядку, але не пізніше як за три дні від дня одержання проекту постанови з урахуванням календарного плану роботи сесії Верховної Ради, підготувати висновок щодо доцільності його прийняття чи відхилення.

На виконання доручення Голови Верховної Ради України, Комітет з питань Регламенту та організації роботи Верховної Ради України 03 лютого 2016 року розглянув проект зазначеної вище постанови та ухвалив рішення, яким запропонував Верховній Раді України визначитись шляхом голосування щодо нього.

Відповідно до ч.9 ст.48 вказаного Закону після розгляду проекту постанови в комітеті Верховна Рада має розглянути його на пленарному засіданні без голосування про включення до порядку денного.

Проте, незважаючи на вказані норми Закону, проект постанови №1793-1 не ставився на голосування більше ніж 3 роки і 3 місяці та був розглянутий лише 14 травня 2019 року, блокуючи тим самим такий тривалий строк набрання чинності ухваленим Законом України *«Про внесення змін до Кримінального кодексу України»* щодо встановлення відповідальності за порушення законодавства у сфері підтвердження відповідності, виготовлення, виробництва, реалізації, придбання продукції, робіт та послуг у військовій сфері».

Викладене відбулося саме внаслідок діяння Голови Верховної Ради України щодо невиконання обов'язків, встановлених законом, оскільки згідно з чч. 3, 5, 10, 13, 20 ст.78 Закону України «Про Регламент Верховної Ради України», яка визначає повноваження Голови Парламенту, саме він

зобов'язаний підписувати акти, прийняті Верховною Радою; здійснювати повноваження, передбачені статтею 94 Конституції України (підписання законів, направлення їх Президентові України, їх оприлюднення та опублікування); забезпечувати дотримання календарного плану роботи сесії та порядку денного пленарних засідань; організувати підготовку питань до розгляду на пленарних засіданнях; організувати роботу Апарату Верховної Ради та здійснювати контроль за його діяльністю.

14 квітня 2016 року посаду Голови Верховної Ради України обійняв А.В.Парубій, який очевидно приєднався до протиправної змови групи осіб щодо забезпечення не набрання чинності ухваленим 26.01.2016 року Законом. Про повну обізнаність А.В.Парубія у ситуації, що склалася, та умисність його дій щодо свідомого перешкоджання набранню чинності Законом, ухваленим 26 січня 2016 року, свідчить наступне.

14 вересня 2017 року Генеральний прокурор України Ю.В.Луценко звернувся до Голови ВРУ А.В.Парубія з листом №10/2/1-894вих-17, в якому наголосив на важливості ухваленого законопроекту №1793, констатував надзвичайно тривалий строк непідписання ухваленого Закону та просив вжити заходів для розгляду постанови №1793-1 з метою розблокування набрання чинності ухваленим 26.02.2016 р. Законом.

А.В.Парубій надав на вказаний лист відповідь за №01/06-335(235658) від 17.10.2017 р., в якій взагалі не містилося жодної інформації по суті порушеного питання і причини блокування набрання чинності законом не коментувалися. У зв'язку з намаганнями А.В.Парубія ухилитися від відповіді на порушене питання, Генеральний прокурор України надіслав повторний лист №20/2/1-20820-17 від 06.11.17 р., в якому вказує на відсутність відповіді по суті на перший лист, знову підкреслює важливість ухваленого 26.01.2016 р. Закону та просить особисто вжити заходів для дотримання процедури підписання Закону і набрання ним чинності.

Незважаючи на вказані листи, А.В.Парубій продовжив не виконувати свої обов'язки відносно процедур набрання чинності Законом.

Після цього, Генеральний прокурор України Ю.В.Луценко 13 листопада 2017 року надіслав Голові Верховної Ради України лист №01/1-92вих-17, яким попросив сприяти розгляду законопроекту щодо скасування зменшення штатної чисельності прокурорів та одночасно відкликав зазначений вище попередній лист від 06 листопада 2017 року щодо набрання чинності ухваленим 26.01.2016 року Законом. Тобто, як вбачається, Ю.В.Луценко взамін на сприяння Головою Верховної Ради України А.В.Парубієм швидкому скасуванню скорочення штату органів прокуратури, припинив вимагати забезпечення дотримання передбаченої законом процедури набрання чинності ухваленого 26.01.2016 року Законом. Таким чином, Ю.В.Луценко фактично приєднався до протиправної змови групи осіб щодо забезпечення не набрання чинності ухваленим 26.01.2016 року Законом.

Наявність прямого умислу на зазначені вище протиправні дії підтверджуються також тим, що навіть після того, як постанова №1793-1 була проголосована 14 травня 2019 року і перешкода для підписання Закону, направлення його Президенту та набрання ним чинності перестала існувати, А.В.Парубій, продовжуючи реалізовувати намір щодо перешкоджання набранню чинності Закону, не виконував встановлені законом обов'язки аж до 07 червня 2019 року, коли він нарешті підписав Закон та направив його Президентові України.

Таким чином, зазначені вище обставини прямо вказують на те, що А.В.Парубій, Ю.В.Луценко та інші службові особи, діючи умисно, у співучасті (за попередньою змовою групою осіб, в складі організованої групи або в складі злочинної організації), з метою одержання неправомірної вигоди та використовуючи владу, вчинили системні дії, спрямовані на недопущення набрання чинності ухваленим Законом України, який запроваджує кримінальну відповідальність за порушення законодавства у сфері підтвердження відповідності, виготовлення, виробництва, реалізації, придбання продукції, робіт та послуг у військовій сфері.

Такі дії, ймовірно, також були спрямовані на забезпечення збереження існуючих корупційних схем в сфері оборонного замовлення та матеріально-технічного забезпечення Збройних Сил України та розраховані на отримання особистої матеріальної вигоди, політичної лояльності інших високопосадовців, особистих кар'єрних переваг, закріплення власного впливу на ухвалення управлінських рішень тощо.

Зазначені дії завдали істотної шкоди охоронюваним законом державним та громадським інтересам, оскільки фактично сприяли збереженню існуючих порушень законодавства при матеріально-технічному, речовому, продовольчому, медичному та інших видах забезпечення військовослужбовців, забезпеченню функціонування корупційних схем під час формування та виконання оборонного замовлення, і тим самим суттєво знижували обороноздатність Збройних Сил України протягом тривалого строку в умовах протистояння військовій агресії. Також, відповідні діяння призвели до підриву авторитету органів державної влади України, оскільки внаслідок дій групи осіб фактично призвели до тривалого блокування рішення законодавчого органу держави.

Крім того, зазначені дії були вчинені на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, оскільки фактично сприяли іноземній державі в проведенні підривної діяльності проти України шляхом спрощення для них здійснення цієї діяльності внаслідок зниження боєздатності та ефективності Збройних Сил України через системні виготовлення, виробництво, реалізацію та придбання продукції, робіт та

послуг у військовій сфері невідповідної якості, що обумовлено, зокрема, відсутністю ефективного механізму боротьби з такими діями у вигляді кримінальної відповідальності за них.

Викладені вище обставини дають достатні підстави стверджувати, що в діях А.В.Парубія, Ю.В.Луценка та інших осіб, які були об'єднані спільним умислом та діяли у співучасті, вбачаються ознаки злочину, зокрема, передбаченого ст. 111 КК України: державної зради, тобто діяння, умисно вчиненого громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України.

Належним чином перевірити зазначені вище обставини, встановити всі протиправні дії та їх обставини, точну кримінально-правову кваліфікацію відповідних діянь, всіх осіб, які могли бути причетними до ймовірних злочинних дій, можливо під час належного здійснення досудового розслідування.

Згідно з частинами 1, 4 статті 214 КПК України слідчий, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань, розпочати розслідування та через 24 години з моменту внесення таких відомостей надати заявнику витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань. Слідчий, прокурор, інша службова особа, уповноважена на прийняття та реєстрацію заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення, зобов'язані прийняти та зареєструвати таку заяву чи повідомлення. Відмова у прийнятті та реєстрації заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення не допускається.

Згідно з пунктом 1 частини 4 статті 216 КПК України досудове розслідування злочинів, вчинених Президентом України, повноваження якого припинено, Прем'єр-міністром України, членом Кабінету Міністрів України, першим заступником та заступником міністра, членом Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Антимонопольного комітету України, Головою Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Головою Фонду державного майна України, його першим заступником та заступником, членом Центральної виборчої комісії, народним депутатом України, Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини, Директором Національного антикорупційного бюро України,

Генеральним прокурором, його першим заступником та заступником, Головою Національного банку України, його першим заступником та заступником, Секретарем Ради національної безпеки і оборони України, його першим заступником та заступником, Постійним Представником Президента України в Автономній Республіці Крим, його першим заступником та заступником, радником або помічником Президента України, Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України, суддею, працівником правоохоронного органу, особою, посада якої належить до категорії "А" здійснюють слідчі органів державного бюро розслідувань.

На підставі викладеного та керуючись ст.ст. 214, 216 КПК України,

ПРОШУ:

1. Внести до Єдиного реєстру досудових розслідувань відомості про кримінальні правопорушення, зокрема, передбачені ст. 111 КК України, ймовірно вчинені Андрієм Володимировичем Парубієм, Юрієм Віталійовичем Луценком та іншими особами.
2. Розпочати відповідне досудове розслідування.
3. Направити документ, що підтверджує прийняття і реєстрацію заяви про кримінальні правопорушення, та відповідний витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Додаток:

- 1) копія листа №10/2/1-894вих-17 від 14.09.17 р. – на 2 арк.;
- 2) копія листа №01/06-335(235658) від 17.10.17 р. з додатком – на 2 арк.;
- 3) копія листа №20/2/1-20820-17 від 06.11.17 р. – на 2 арк.;
- 4) копія листа №01/1-92вих-17 від 13.11.17 р. – на 1 арк.

03 липня 2019 року

А.В.Портнов